

The impact of the jurisprudential rule of repelling corruption to the corrupt on the foreign policy and cultural diplomacy of the Islamic Republic of Iran: with an emphasis on the political

Mohammad Ali Tavana¹ | Hadi Salehi² | Zahra Bashi³

1. Department of Political Science, Faculty of Law and Political Science, University of Shiraz, Shiraz, Iran. E-mail: Mohammad.Tavana@shirazu.ac.ir. <https://orcid.org/0004-0006-7877-8876>

2. **Corresponding Author**, Department of Public Law and International Law, Faculty of Law and Political Science, University of Shiraz, Shiraz, Iran. E-mail: Hadi.Salehi@shirazu.ac.ir. <https://orcid.org/0009-0006-7877-8965>

3. Department of Political Science, Faculty of Law and Political Science, University of Shiraz, Shiraz, Iran. E-mail: Zahra.bashi@gmail.com. <https://orcid.org/0012-0089-7865-5951>

Article Info	ABSTRACT
Article type: Research Article	This research has been developed using a descriptive-analytical method and also by utilizing jurisprudential data related to the subject in order to examine the diplomacy of the Islamic Republic of Iran (in general) and its cultural diplomacy (in particular). By evaluating the jurisprudential rule of repelling harm, the effectiveness and manner of this cultural diplomacy will be measured and a way will be paved towards improving the foundations of this type of diplomacy, taking into account the broad cultural and civilizational. The main goal of drafting this article is to achieve proper solutions and methods for international interactions of the Islamic Republic of Iran in the global political scene under the circumstances where pragmatism dominates these methods and steps are taken to repel the international system's corruptors. In fact, this research aims to prove the hypothesis that the Islamic Republic of Iran's utilization of cultural diplomacy and efforts to build international trust through cultural, linguistic, and indigenous foundations, as well as understanding and analyzing the culture of other countries. It can be concluded that the Islamic Republic of Iran can pursue its goals by utilizing its cultural capacities, attracting international prestige, and gaining the attention of like-minded countries at both regional and global levels. In this regard, it can engage in interactions with countries that facilitate this path, in order to counter international conspiracies.
Article history: Received Received in revised form Accepted Published online	
Keywords: <i>Cultural diplomacy,</i> <i>Cultural Rights,</i> <i>Islamic Jurisprudence,</i> <i>Principle of Lesser Evil,</i>	
Cite this article: Tavana, M. A., Salehi, H., & Bashi, Z. (2024). The impact of the jurisprudential rule of repelling corruption to the corrupt on the foreign policy and cultural diplomacy of the Islamic Republic of Iran: with an emphasis on the political. <i>Islamic Jurisprudential Researches</i> , 20, (2), 85	
DOI: http://doi.org/00000000000000000000	

© Mohammad Ali Tavana. Hadi Salehi. Zahra Bashi
DOI: <http://doi.org/00000000000000000000>

Publisher: University of Tehran Press.

تأثیر قاعده فقهی دفع افسد به فاسد بر سیاست خارجی و دیپلماسی فرهنگی جمهوری اسلامی

ایران: با تأکید بر میانجی امر سیاسی

محمد علی توانا^۱ | هادی صالحی^۲ | زهرا باشی^۳

۱. گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران، رایانامه: Mohammad.Tavana@shirazu.ac.ir

۲. نویسنده مسئول، گروه حقوق عمومی و بین‌الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران، رایانامه: Hadi.Salehi@shirazu.ac.ir

۳. گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران، رایانامه: Zahra.bashi@gmail.com

اطلاعات مقاله

چکیده

نوع مقاله:

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت:

تاریخ بازنگری:

تاریخ پذیرش:

تاریخ انتشار:

قواعد فقهی به عنوان مهمترین منبع سیاست داخلی و خارجی جمهوری اسلامی ایران می‌بایست در بستر عصر جهانی شده و ارتباطات فراقلمرویی بازخوانی شوند. بر همین اساس مقاله حاضر بر ظرفیت‌های قاعده فقهی دفع افسد به فاسد به همراه اصول و قواعدی دیگر همچون مصلحت در عرصه دیپلماسی - به ویژه دیپلماسی فرهنگی تأکید دارد. بدین معنا که خوانش فرهنگی از این قاعده می‌تواند دیپلماسی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران را پویاتر سازد. بر اساس یافته‌های این مقاله در عصر جهانی شده، فرهنگ و هویت مهمترین عناصر سازنده تمدن هاست. بنابراین پیشبرد تمدن ایران - اسلامی مستلزم شناسایی خطرات اصلی این عرصه است. در این بستر احتمالاً بتوان مهمترین افسد را مخدوش سازی هویت ایرانی - اسلامی دانست. بازسازی این هویت مستلزم یافتن زبانی مشترک نه ضرورتاً با دولت‌ها بلکه با ملت‌ها که خود نیازمند پذیرش تنوع فرهنگی و شناسایی آنها از یکسو و معرفی وجوه مشترک و متفاوت فرهنگ ایرانی - اسلامی به دیگران از سوی دیگر است. بدین معنا دیپلماسی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران می‌تواند راهبرد سه گانه: ۱- شناسایی تفاوت‌های فرهنگی و احترام بدان‌ها؛ ۲- شناسایی میراث منحصر به فرد خود؛ ۳- تبیین منطق متفاوت فرهنگی را در پیش بگیرد. بدین سان تصویری نواز هویت اسلامی - ایرانی ارائه می‌کند که نه سر جنگ با فرهنگی دگر دارد و نه مقهور آنهاست بلکه بر میراث تاریخی و فرهنگی متفاوت خود و سهم سازنده خود در تمدن بشری تأکید دارد.

کلیدواژه: دیپلماسی فرهنگی، حقوق فرهنگی، فقه اسلامی، قاعده دفع افسد به فاسد

استناد: توانا، محمد علی؛ صالحی، هادی؛ باشی، زهرا (۱۴۰۳). تأثیر قاعده فقهی دفع افسد به فاسد بر سیاست خارجی و دیپلماسی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران: با تأکید بر

میانجی امر سیاسی. پژوهش‌های فقهی، ۲(۴)، ۱-۲۰.

DOI: <http://doi.org/00000000000000000000000000000000>

© نویسنده گان. محمد علی توانا، هادی صالحی، زهرا باشی

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.

DOI: <http://doi.org/00000000000000000000000000000000>